

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Technik renowacji elementów architektury

(311210)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	5
CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	9
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	10
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	11
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	12
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	13
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	14
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	14
SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY	14
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	15
WARUNKI PRACY	15
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	16
PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	16
PLUSY I MINUSY ZAWODU	17
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	19
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	21
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	22
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY	22
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	23
ZAPOTRZEBOWANIE	23
ZAROBKI	26
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	27
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	27
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	29
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	30
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	30
PRZYDATNE LINKI	30
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	31

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa

dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopniakole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy – egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców – również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych nabytych w edukacji

formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifikacji, umożliwiająca pośrednie porównywanie

kwalfikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady.

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady. z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1 lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych,

z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub

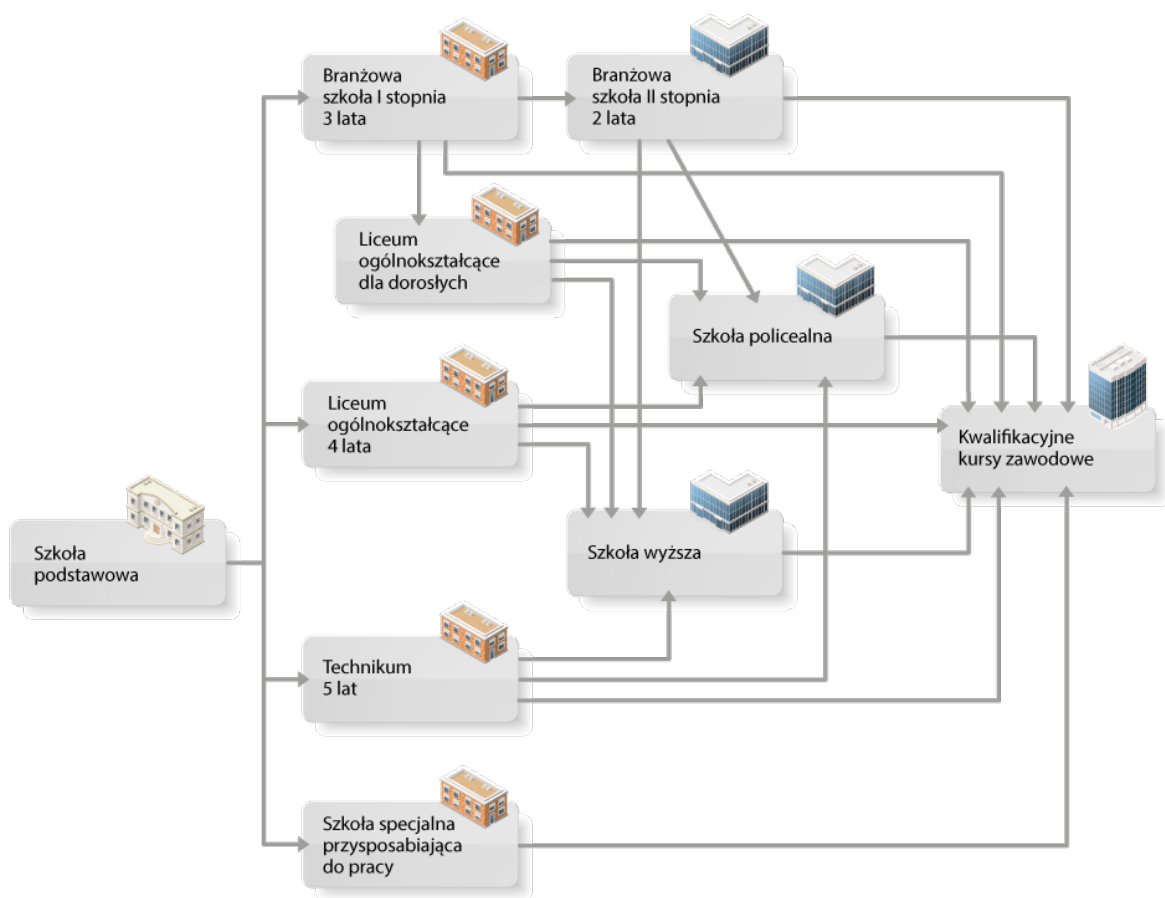
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżo-

nek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmie decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <https://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. Wczesną edukację i opiekę

- placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. Szkolnictwo podstawowe

- 8–letnią szkołę podstawową.

3. Szkolnictwo ponadpodstawowe

- 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- 5–letnie technikum,
- 3–letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2–letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. Kształcenie w rzemiośle

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. Szkolnictwo wyższe

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. Kształcenie dorosłych

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4–letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Obowiązek szkolny dziecka rozpoczyna się z początkiem roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 7 lat, oraz trwa do ukończenia szkoły podstawowej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 18. roku życia.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

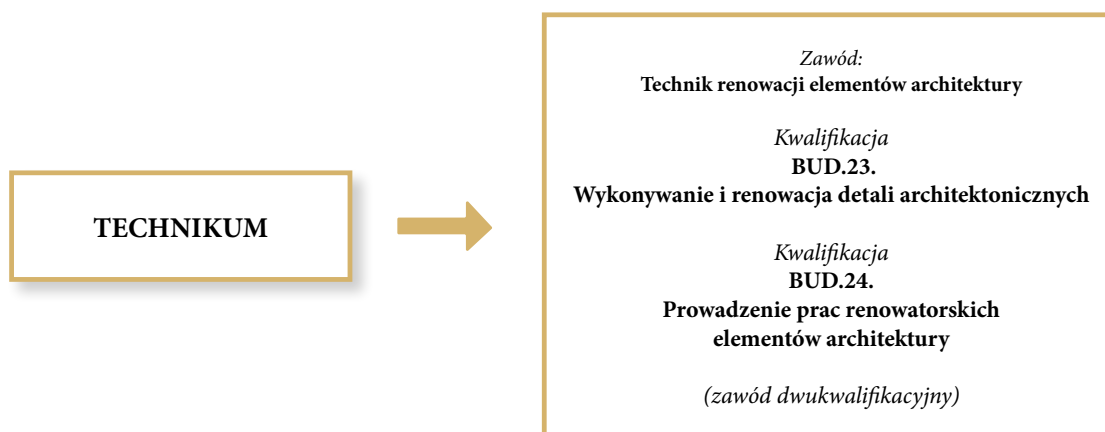
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.)
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz.U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczególnych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technicach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem), technicach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe przeprowadzają Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY

Synteza zawodu	<p><i>Realizuje prace remontowo-budowlane oraz renowacyjne zabytkowych obiektów budowlanych. Zajmuje się renowacją elementów architektonicznych, tynków, polichromii, okładzin kamiennych oraz ceramicznych. Odtwarza brakujące detale zabytkowych konstrukcji murowanych, wypraw tynkarskich i detali wystroju architektonicznego. Projektuje i wykonuje architektoniczne dekoracje sztukatorskie i kamieniarskie. Do wykonywania czynności zawodowych wykorzystuje tradycyjne oraz nowoczesne technologie, materiały budowlane, narzędzia, urządzenia i maszyny budowlane, dostosowując je do zakresu prac. Pod kierunkiem uprawnionych osób może wykonywać rekonstrukcje zabytkowych ustrojów budowlanych oraz kopie detali architektoniczno-budowlanych obiektów o szczególnym znaczeniu historycznym i artystycznym dla kultury narodowej. Wykonując obowiązki zawodowe współpracuje z inwestorami, nadzorem technicznym i konserwatorskim.</i></p>
-----------------------	--

Do zawodu technik renowacji elementów architektury (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GLÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik renowacji elementów architektury powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji BUD.23. Wykonywanie i renowacja detali architektonicznych:
 - a. wykonywania oraz renowacji sztukatorskich elementów architektury,
 - b. wykonywania oraz renowacji kamiennych elementów architektury;
2. w zakresie kwalifikacji BUD.24. Prowadzenie prac renowatorskich elementów architektury:

- a. wykonywania renowacji murów nieotynkowanych i tynków,
- b. wykonywania renowacji okładzin ceramicznych i kamiennych,
- c. organizowania i realizacji prac renowatorskich.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik renowacji elementów architektury wyodrębniono dwie kwalifikacje częściowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja częściowa w zawodzie
BUD.23.	Wykonywanie i renowacja detali architektonicznych	4.
BUD.24.	Prowadzenie prac renowatorskich elementów architektury	4.

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- na wolnym powietrzu w zmiennych warunkach atmosferycznych lub we wnętrzach budynków, w pracowniach konserwatorskich i zakładach rzemieślniczych,
- często w delegacji, poza miejscem zamieszkania,
- w zmiennych pozycjach ciała, na rusztowaniach i na różnych wysokościach,
- w trybie dziennym, jednozmianowym,
- indywidualnie lub w ramach większego zespołu, gdzie każdy odpowiada za swój zakres prac,
- w ścisłym kontakcie z nadzorem technicznym i konserwatorskim,
- w narażeniu na: zwiększone zapylenie, kontakt z substancjami chemicznymi (np. grzybobójcze, konserwujące), hałas oraz upadek z rusztowania,
- ponosząc odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów BHP oraz wytycznych konserwatorskich, inwestorskich.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik renowacji elementów architektury preferowane są następujące predyspozycje:

- odporność psychofizyczna na pracę w wymagających warunkach,
- zręczność rąk,
- koordynacja wzrokowo–ruchowa,
- dobry wzrok,
- spostrzegawczość,
- precyzja i dokładność,
- cierpliwość,
- wytrwałość,
- wyobraźnia przestrzenna,
- umiejętności plastyczne,
- kreatywność,
- odporność na monotonię, rutynę,
- wycucie estetyki,
- zdolności techniczne,
- umiejętność efektywnego organizowania i planowania działań,
- brak lęku do pracy na wysokości,
- odporność na pracę w warunkach zwiększonego ryzyka związanego z pracą na wysokościach.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu: technik renowacji elementów architektury należą:

- choroby neurologiczne (np. padaczka, zawroty głowy, zaburzenia zmysłu równowagi), astma i inne choroby układu oddechowego,
- choroby układu krążenia,
- zaburzenia i wady wzroku (astygmatyzm, daltonizm, problemy z widzeniem przestrzennym),

- choroby układu kostno-stawowego,
- choroby skóry rąk,
- skłonność do alergii, uczuleń,
- niska wydolność fizyczna,
- lęk wysokości,
- lęk przed przebywaniem na otwartej przestrzeni.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • możliwość realizacji twórczych, unikatowych projektów renowacji detali m.in. fasad budynków, • rosnące zainteresowanie inwestorów zdobieniem wnętrz czy elewacji budynków dekoracjami architektonicznymi oraz odrestaurowywaniem zabytkowych budowli, • możliwość współuczestnictwa w ratowaniu niszczących zabytkowych elementów architektury, dziedzictwa kultury np. zespołów pałacowo-zamkowych, • możliwość założenia własnej firmy świadczącej usługi w zakresie renowacji elementów architektury, • możliwość podejmowania pracy zagranicznej w ramach międzynarodowych projektów renowacyjno-konserwatorskich, • możliwość poszerzania wiedzy w zakresie tradycyjnych technologii budowlanych oraz z historii sztuki, architektury, • możliwość poznawania różnych miejsc, różnych stylów obiektów architektonicznych, • możliwość uzyskiwania dobrych zarobków. 	<ul style="list-style-type: none"> • konieczność wykonywania pracy fizycznej, w zmiennych warunkach pogodowych, • wykonywanie pracy najczęściej w delegacjach, poza miejscem zamieszkania, • zagrożenie wypadkami w pracy w związku z pracą na wysokości, • narażenie na zaburzenia funkcjonowania układu kostno-stawowego oraz układu oddechowego w związku z pracami w większym zapyleniu oraz długotrwałe wymuszonej pozycji ciała, • trudność z wykonywaniem zadań zawodowych, jeśli: <ul style="list-style-type: none"> — kandydat do pracy ma słabszą odporność psychofizyczną na trudne warunki pracy, — kandydat do pracy ma słabszą wyobraźnię przestrzenną, kreatywność, — kandydat do pracy ma obniżone zdolności manualne oraz słabsze rozumienie zagadnień technicznych, — kandydat nie dysponuje odpornością do wytrwałego, precyzyjnego wykonywania niekiedy żmudnych czynności.

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik renowacji elementów architektury może podejmować pracę w:

- firmach zajmujących się renowacją zabytków,
- firmach budowlano–architektonicznych,
- instytucjach zajmujących się ochroną zabytków kultury,
- muzeach,
- kompleksach pałacowo–zamkowych,
- terenowych organach administracji państwowej w zakresie ochrony zabytków,
- prywatnych firmach działających w obszarze wykonawstwa dekoracji i wystroju architektonicznego współczesnych obiektów budowlanych,
- pracowniach architektonicznych i sztukatorskich,
- agencjach reklamowych,
- biurach projektów,
- firmach związanych z wykonywaniem obiektów małej architektury (rzeźby, pomniki, nagrobki itp.).

Absolwent może założyć własną działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług budowlano–renowacyjnych.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- sztukator,
- pracownik remontowo–budowlany,
- renowator zabytków,
- technolog,
- projektant elementów architektury,
- kamieniarz,
- rzeźbiarz,
- murarz,

- tynkarz,
- malarz,
- modelarz elementów sztukaterii,
- formierz,
- konserwator elementów architektury,
- montażysta sztukatorskich i kamieniarskich elementów architektury,
- w przypadku technika – brygadzista, mistrz, kierownik grupy.

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Miejszem pracy technika renowacji elementów architektury jest obiekt, który wymaga wykonania prac budowlanych związanych bądź to z renowacją detali, bądź z ich całościowym wykonaniem. Najczęściej pracuje na zewnątrz, na rusztowaniach. Zdarza się, że prace renowacyjne wykonywane są we wnętrzach budynków np. na klatkach schodowych, sklepieniach, w wykuszach okien. Ponadto część obowiązków tzw. projektowo-przygotowawczych jest realizowana w ramach pracowni, gdzie wykonuje się określone detale, ale również je projektuje przy użyciu specjalistycznych programów komputerowych. Również prace związane z obsługą dokumentacji technicznej, realizatorskiej są wykonywane w pomieszczeniach biurowych.

WYPOSAŻENIE STANOWISKA PRACY

Zakres prac, czynności, będzie za każdym razem determinował wyposażenie stanowiska pracy technika renowacji elementów architektury. W obrębie najbardziej podstawowego wyposażenia stanowiska pracy można wyróżnić:

- narzędzia i urządzenia,
- narzędzia pomiarowe,
- materiały,
- odzież ochronną,
- apteczkę.

NARZĘDZIA I URZĄDZENIA

- kielnia,
- młotek murarski,
- młotek kamieniarski,
- odbijak,
- młotek gumowy,

- szpatałki sztukatorskie,
- pilniki,
- pędzle,
- materiały ściernie,
- łopata,
- ubijak,
- dziobak klinowy,
- podstawowe narzędzia ślusarskie,
- kalfas (kastra) - pojemnik na zaprawę,
- taczka,
- dłuto ręczne; statyw regulowany,
- zdzierak,
- pilarka do ciecienia kamienia,
- betoniarka,
- mieszadła do zapraw,
- urządzenia transportowe,
- elektronarzędzia (np. wiertarka, szlifierki),
- frezarka,
- opalarka.

NARZĘDZIA POMIAROWE

- poziomica,
- miara metrowa,
- przymiary kreskowe,
- taśmy miernicze,
- kątowniki,
- pion murarski,
- kątomierze,
- suwmiarki.

MATERIAŁY

- zaprawy murarskie,
- gips,
- kamień,

- masy tynkarskie,
- okładziny ceramiczne,
- żywice,
- silikon, y,
- drewno,
- konglomeraty,
- szpachle, farby i lakiery,
- środki chemiczne np. grzybobójcze, odkażające, osuszające.

ODZIEŻ OCHRONNA

- kombinezon roboczy,
- obuwie pełne, antypoślizgowe,
- rękawice ochronne,
- kaski ochronne,
- maski przeciwpyłowe,
- ochronniki słuchu,
- okulary ochronne.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU – TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY

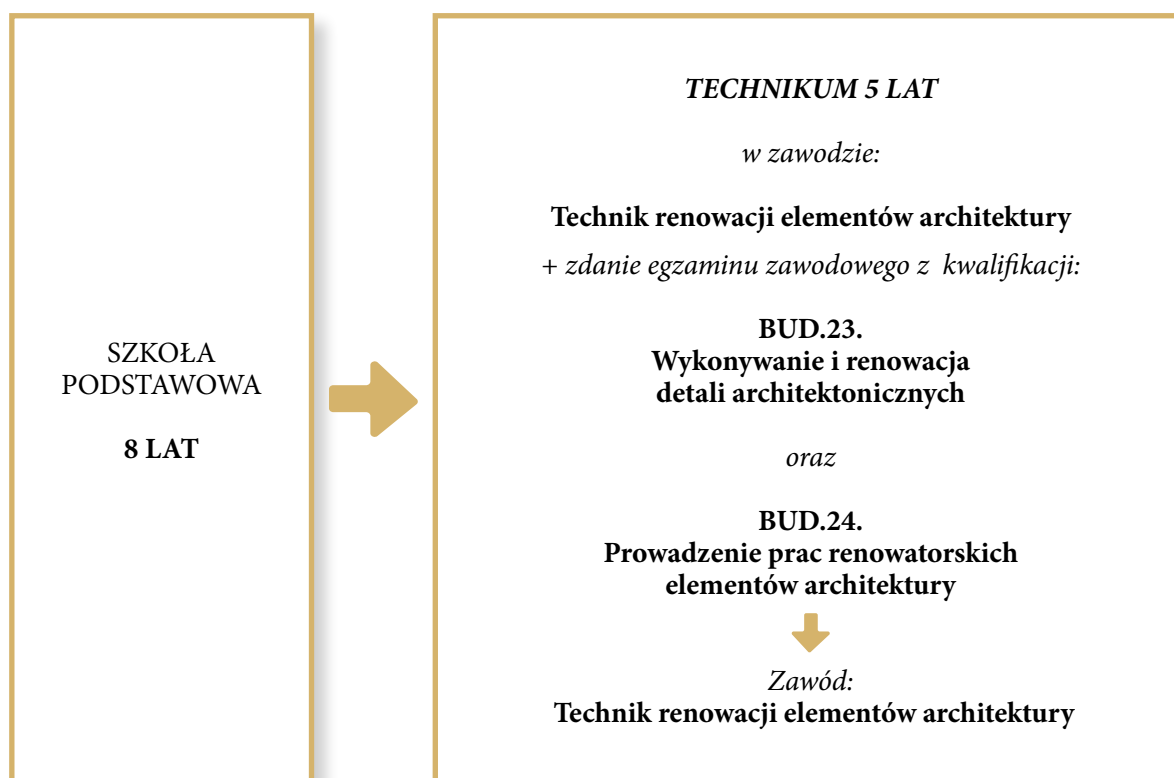
Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej można podjąć naukę w 5-letnim technikum w zawodzie technik renowacji elementów architektury.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w szkolnych pracowniach: budowlanej i rysunku technicznego, w warsztatach szkolnych, w centrach kształcenia zawodowego i w miejscach realizacji praktyk zawodowych: przedsiębiorstwach prowadzących prace w zakresie renowacji elementów architektury oraz innych podmiotach stanowiących potencjalne miejsce zatrudnienia absolwentów.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji BUD.23. Wykonywanie i renowacja detali architektonicznych oraz BUD.24. Prowadzenie prac renowatorskich elementów architektury i zdanie tych egzaminów umożliwia, po ukończeniu szkoły, uzyskanie dyplomu zawodowego w tym zawodzie.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

Ścieżka 1. (dla młodzieży szkół ponadpodstawowych i dla dorosłych)

MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY

Kursy i szkolenia doształcające

Każdy technik renowacji elementów architektury powinien ciągle doskonalić umiejętności zawodowe w zakresie wiedzy, jak i umiejętności praktycznych. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach np. z zakresu projektowania wnętrz oraz zagadnień z konserwacji zabytków i innych proponowanych przez organizacje branżowe, a także poprzez uczestnictwo np. w targach budowlanych.

Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie finansów, marketingu, programów projektowania.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Wieloletnia przerwa w kształceniu wykwalifikowanej kadry renowatorów spowodowała powstanie luki na rynku pracy, zwłaszcza w przedsiębiorstwach zajmujących się renowacją obiektów zabytkowych. Technik renowacji elementów architektury to stosunkowo nowy zawód (od 2011 r.), którego uruchomienie było poprzedzone analizą rynku pracy. W opinii pracodawców odczuwalny jest brak specjalistów przygotowanych do wykonywania prac konserwacyjno-remontowych w zabytkowych obiektach budowlanych.

Absolwent tego kierunku bez doświadczenia zawodowego najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk, odbywanych w trakcie edukacji. Może znaleźć zatrudnienie w firmach budowlanych, projektowych, renowacji zabytków. Po zdaniu matury może kontynuować naukę na studiach wyższych na wydziałach architektury, konserwacji zabytków, architektury wnętrz, ale również innych, zgodnych z indywidualnymi zainteresowaniami albo otworzyć własną działalność gospodarczą.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik renowacji elementów architektury w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik renowacji elementów

architektury wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik renowacji elementów architektury w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik renowacji elementów architektury zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	—	TAK
kujawsko-pomorskie	TAK	—
lubelskie	TAK	—
lubuskie	TAK	—
łódzkie	TAK	—
małopolskie	TAK	—
mazowieckie	TAK	—
opolskie	TAK	—
podkarpackie	TAK	—
podlaskie	—	TAK
pomorskie	TAK	—
śląskie	TAK	—
świętokrzyskie	—	TAK
warmińsko-mazurskie	—	TAK
wielkopolskie	TAK	—
zachodniopomorskie	TAK	—

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód:
Technik renowacji elementów architektury

OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ*	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	110	219	2	2	0	0	11	11
Województwo dolnośląskie	2	2	0	0	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	6	6	0	0	0	0	0	0
Województwo lubelskie	2	17	0	0	0	0	11	11
Województwo lubuskie	5	13	0	0	0	0	0	0
Województwo łódzkie	2	2	0	0	0	0	0	0
Województwo małopolskie	9	12	0	0	0	0	0	0
Województwo mazowieckie	3	8	0	0	0	0	0	0
Województwo opolskie	4	6	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	3	9	0	0	0	0	0	0
Województwo podlaskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	4	15	0	0	0	0	0	0

Województwo śląskie	3	7	2	2	0	0	0	0
Województwo świętokrzyskie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo warmińsko-mazurskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo wielkopolskie	66	121	0	0	0	0	0	0
Województwo zachodniopomorskie	0	0	0	0	0	0	0	0

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

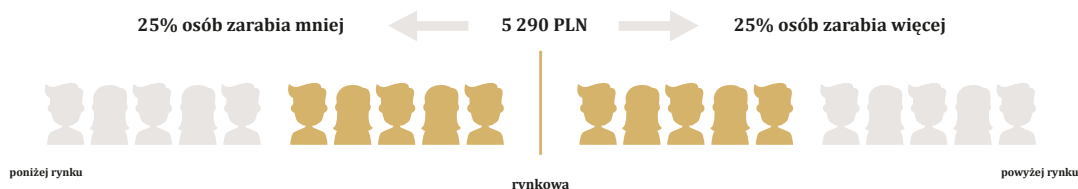
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Zarobki osób zatrudnianych na stanowisku technik renowacji elementów architektury oscylują, co najmniej wokół wartości na poziomie średniej krajowej. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (Struktura wynagrodzeń według zawodów, 2018¹) w grupie osób zatrudnionych jako technicy nauk fizycznych, chemicznych i technicznych (do której zaliczają się osoby pracujące na stanowisku technik renowacji elementów architektury) – średnie wynagrodzenie brutto wynosi 5 290 PLN i jest o 15% wyższe niż średnia krajowa. Osoby najsłabiej wynagradzane w tej grupie zarabiają poniżej 4 590 PLN brutto.

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU TECHNIK TECHNIK RENOWACJI ELEMENTÓW ARCHITEKTURY

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- staż pracy,

¹ <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy/struktura-wynagrodzen-wedlug-zawodow-w-pazdzierniku-2018-roku,4,9.html>

- region zatrudnienia.

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- znajomość języka obcego zawodowego w stopniu komunikatywnym,
- dyplomy ukończenia szkoleń z zakresu stosowania technologii budowlanych.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- <http://pl.jooble.org>

Portale branżowe:

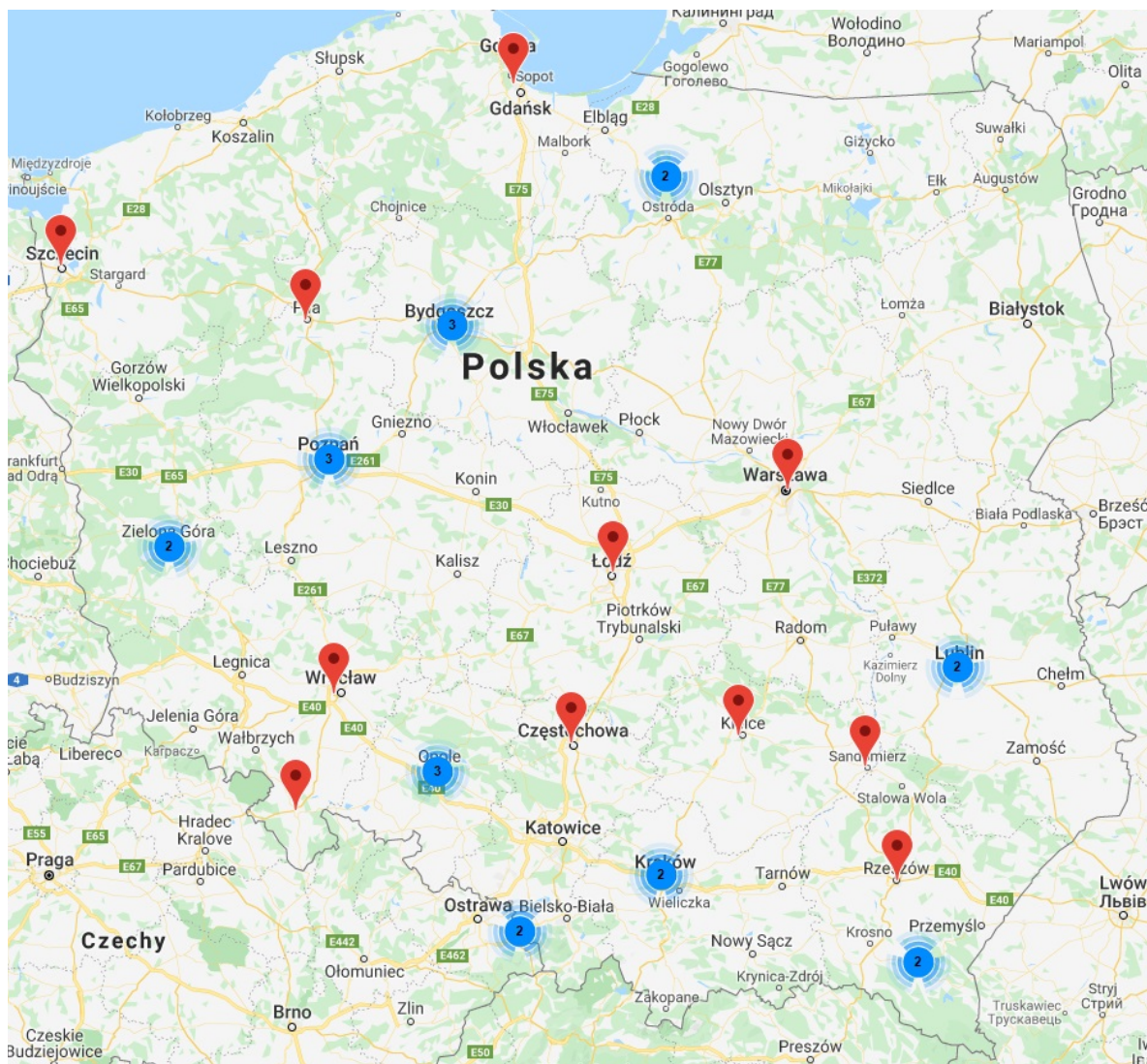
- <http://skz.pl>
- <http://zrp.pl>
- <http://zpap-orkds.pl>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: www.rspo.men.gov.pl.

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik renovacji elementów architektury w roku szkolnym 2019/2020.

 szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie technik renovacji elementów architektury

 liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik renovacji elementów architektury

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	https://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	https://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	https://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	https://www.gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl
Portal publicznych służb zatrudnienia	http://www.psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org

Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Technik renowacji elementów architektury 311210,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik renowacji elementów architektury 311210,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym – 2018-2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Renowacje i Zabytki”,
- „Budowlany Informator Techniczny”,
- „Forum Budowlane”,
- „Inżynier Budownictwa”,
- „Izolacje”,
- „Materiały budowlane”,
- „Przegląd budowlany”,
- „Budownictwo, Technologie, Architektura”,
- „Budownictwo”.

IMPREZY BRANŻOWE

- Krakowskie Targi Budownictwa,
- Europejskie Targi Restauracji i Konserwacji Zabytków oraz Renowacji Starych Budowli „Denkmal” w Lipsku,
- Europejski Kongres Informacji Renowacyjnej (EKIR).

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

